

[Askjær Jørgensen]

væsenet at gøre. Når det drejer sig om skat, sidder man hjemme eller på sit kontor sammen med revisor og advokat og får det lavet, så sendes resultatet over til skattevæsenet, og så sidder de derovre. Der er et helt anderledes upersonligt forhold. Der er slet ikke det vejledningsmoment inde i det system. Derfor vil jeg advare imod, at man bakker op, at det, vi her tager fat på, også skulle gælde på andre områder. Administrationen er væsentligt forskellig.

Wilhelm (VS):

Det er formentlig overflødigt over for alle andre end hr. Askjær Jørgensen at gentage, hvad jeg sagde, og hvad vi ustandselig siger, nemlig at fradragene altid virker asocialt.

Det, der kaldte mig op, var ministerens kommentarer til de indvendinger, vi er kommet med. Jeg synes ikke, de var særlig overbevisende. Ministeren siger, at der er intet i dette forslag, der kan motivere til et overforbrug eller merforbrug af skatteekspertise til skattetænkning. Jeg synes, det er en forbløffende udtalelse. Det, man reelt gør, er at opretholde gevinstchancerne fuldstændig uændrede, at opretholde præmiestørrelserne fuldstændig uændrede, men nedsætte gebyret for at deltage i spillet til ca. en fjerdedel for de bedre aflagte, som jo især vil benytte sig af det her. Kan ministeren nævne ét eneste andet eksempel, hvor man har foretaget sådan noget, uden at det har ført til et merforbrug af den slags spil eller, som det her drejer sig om, anvendelse af skatteekspertise? Det ville forbløffe mig meget, hvis ministeren kunne nævne sådan et eksempel.

Ministeren sagde noget, som for mig nærmest lød som en idealisering, nemlig at borgerne skal have den bedste ekspertbistand til deres skattemellemværende med myndighederne. Jeg synes, det er en forkvaklet indstilling til hele skattepolitikken – for at sige det rent ud. Den rigtige indstilling må være, at skattelovgivningen er så klar og gennemskuelig, at borgerne ikke behøver nogen som helst form for bistand – og heller ikke skal betale det, der bliver tilbage efter en fradragsrefusion – for at få deres ret i skatteanliggender. Men sådan er skattelovgivningen ikke. Det må være det, der er idealet.

Jeg ved godt, at ministeren vil sige: »Ja men det forsøger vi samtidig; jeg sagde jo

også noget om forenkling.« Hertil vil jeg sige: ja, herre jøsses da, det har enhver skatteminister i hvert fald i de sidste 100 år sagt. Og hvordan er det gået? Lovgivningen er blevet mere og mere indviklet, fordi der skal laves fiduser af hensyn til nogle enkelte smarte. Og denne skatteminister er ingen undtagelse. Jeg nåede ikke at blive færdig med optællingen, men denne skatteminister har på 5 måneder fremsat over 20 komplicerede skatteforslag. De indeholder – jeg nåede ikke at tælle dem – i hvert fald langt mere end 100 nye paragraffer eller paragrafændringer i vores skattelovgivning, og det er ikke forenkling, det er yderligere komplicering. Det skaber yderligere behov for, at borgerne skal have eksperter for at finde ud af det virvar, ministeren er med til at lave.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Må jeg sige til hr. Tastesen, at jeg er også indstillet på, at alle skal behandles ens, men det kan vi først gennemføre, i det øjeblik vi får gennemført en proportionalbeskatning. I så fald vil fradragene virke ens for alle. Men så længe vi har en progressiv beskatning, må det være således, at fradragene må følge skalaen for indkomstbeskatningen.

Jeg har ikke fremsat forslag om, at udfyldning af selvangivelser skal medføre fradrag. Det er noget, som alle borgere i dette land har pligt til, og et fradrag, som gælder alle, er jo ikke et fradrag for nogen som helst, det er kun en indskrænkning i selve beregningsgrundlaget for skatten. Det fradrag, jeg foreslår, er for de enkelte, der er kommet i vanskeligheder, og det er en helt anden snak. Men i øvrigt er den dag måske ikke så fjern, hvor vi kan afskaffe selvangivelsen, i hvert fald for langt den største del af befolkningen, og så falder det væk.

Med hensyn til de bemærkninger, som hr. Anders Poulsen kom med, kender jeg naturligvis det synspunkt, som også andre end hr. Anders Poulsen har argumenteret for: at det kan have sit forblivende ved østre landsrets dom. Nej, det kan det faktisk ikke, for domens rækkevidde er begrænset. Den er begrænset efter sin formulering. Man har i debatten på forskellig måde udeladt de afgørende ord i selve konklusionen. Den er begrænset til advokat- og revisorudgifter i skat-